

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/117/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 0022010316
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Baňacký, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2026:0022010316.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého, PhD. a sudcov JUDr. Martina Michalanského a JUDr. Miroslava Majerníka, na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 24. februára 2026, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. e) Tr. zák., účinného od 6.8.2024 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp. zn. 3T 45/2022 zo dňa 21.10.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. zamietla odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Michalovce rozsudkom sp. zn. 3T 45/2022 zo dňa 21. októbra 2025 uznal obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a/, písm. e/ Tr. zák. účinného do 6.8.2024 pre skutok spáchaný tak, že

dňa 19.8.2020 v čase od 8.00 hod. do 16.17 hod. v katastrálnom území C., časť D., v hospodárskom lese E. F., zvaný „B. G.“ z parcely č. 546, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, si prisvojil tam uskladnené drevo, druh dub biely (lat.Quercus robur) o celkovom množstve 144,52 m3 a druh Topoľ (lat. Populus) o celkovom množstve 1,25 m3, ktoré bolo vyťažené na základe povolenia na ťažbu č. 1/2020, vydaného lesným hospodárom H. B. F. a ktoré pochádzalo zo spoluvlastníckych parciel č. 1577, 1578, zapísaných na liste vlastníctva č. XXXX a parcely č. 1579, zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX, čím spoluvlastníkom uvedených parciel B. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. F., J. XXX/X, K. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, C., H. L. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. E., B. XXX a C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, spôsobil celkovú škodu vo výške 15.789,47 €.

Súd ho za to odsúdil podľa § 212 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j/ Tr. zák. účinného od 6.8.2024, na trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, mu výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2 Tr. zák. účinného od 6.8.2024, súd uložil obžalovanému povinnosť, aby v skúšobnej dobe podľa svojich schopností nahradil škodu spôsobenú trestným činom.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obžalovanému povinnosť nahradiť spôsobenú škodu poškodeným:

- B. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. F., J. XXX/X vo výške 6.577,34 €,
- K. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, C. vo výške 3.070, 71 €,
- C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX vo výške 6.141,42 €.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd poškodených B. B., nar. X.X.XXXX, trvale bytom I. F., J. XXX/X, K. F., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom B. XXXX/XX, C. a C. C., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom E. XXX, so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu, kde v písomných dôvodoch odvolania uviedol nasledovné.

V napadnutom rozsudku nebola obžalovanému preukázaná vina bez akýchkoľvek pochybností, nakoľko sa súd nevysporiadal so všetkými relevantnými skutkovými okolnosťami daného prípadu.

Počas celého trestného konania obhajoba opakovane poukazuje na fakt, že trestné stíhanie bolo za skutok, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. poriadku a to uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 03.06.2021. Zo samotného odôvodnenia predmetného uznesenia: „Možno poukázať na fakt, že samotný p. B. má spory s ostatnými spoluvlastníkmi a tieto nezhody sú riešené, alebo boli riešené na civilných súdoch. Jeho úmysel (p. Pristaša) predať drevnú hmotu a následne získané finančné prostriedky, nemal charakter prisvojiť si cudziu vec a takýmto spôsobom sa jej zmocniť. Naopak tento chcel uvedenú sumu prerozdeliť medzi ostatných spoluvlastníkov, čo sa potvrdzuje z jeho výpovedí, kde priznáva, že finančné prostriedky za predaj ktorý dostal sú vo výške 19 832 € ku ktorým sa aj priznáva a uvedenú sumu chce rozdeliť medzi ostatných spoluvlastníkov. To najmä potvrdzuje vo svojej výpovedi a aj v predloženej mailovej komunikácii zaslanej dňa 11.08.2020, kedy ku predaju dreva došlo.“ Po podaní neodôvodnenej sťažnosti poškodenými sa však pokračovalo v trestnom stíhaní. Uznesením vyšetrovateľa PZ ČVS:ORP-872/I-VYS-MI-2020 zo dňa 28.12.2021 bolo vznesené obvinenie p. B., bez akejkoľvek zmeny skutkových okolností prípadu, ktoré by odôvodňovali vznesenie obvinenia p. B., po predchádzajúcom zastavení trestného stíhania.

Dňa 23.11.2021 bola vykonaná previerka výpovede na mieste svedka M. E., po vznesení obvinenia obžalovanému, nebola vykonaná opakovaná previerka výpovede na mieste, teda bola vykonaná v rozpore so zásadou kontradiktórnosti, čím došlo nepochybne k zásahu do jeho práva na obhajobu. Súd pri odôvodnení svojho rozsudku sa odvolával aj na previerku výpovede na mieste, ktorá bola vykonaná v rozpore so zásadou kontradiktórnosti.

Pri rozhodovaní okresný súd opomenul, že došlo k ťažbe aj na parcele 1576, ktorej spoluvlastníkom je nepretržite od roku 2011 aj obžalovaný, preto nie je ustálené množstvo dreva v skutkovej vete obžaloby.

Podstatnou skutočnosťou, s ktorou sa okresný súd nevysporiadal je, že pán C. nikdy nebol obhospodarovateľom lesa. Celé ťažobné povolenie bolo vydané v rozpore so zákonom neoprávneným osobám. Doposiaľ nebolo v konaní jednoznačne preukázané, kto bol obhospodarovateľom lesa = OL bol subjekt B. G. a to v čase od 14.11.2019 do 31.07.2023 teda subjekt B. G. bol obhospodarovateľom aj v čase spáchania skutku, ktorý sa kladie za vinu obžalovanému, teda obhospodarovateľom nebol pán C., preto ani nebol oprávnený konať za spoluvlastníkov. Teda objektívne obžalovaný nebol oprávnený mu vyplatiť akékoľvek peniaze z druhej časti ťažby. C. poslal e-mail dňa 19.08.2020- v deň skutku s výzvou na výplatu a uviedol číslo účtu, ale neuviedol komu patrí tento účet. Ako mohol obžalovaný platiť peniaze tzv. na čierno?

Ako ďalšiu nie menej významnú skutočnosť považujú fakt, že pri zmene obhospodarovateľa, t.j. pri jeho zápise je podľa ustanovenia §4a ods. 5 písm. c/ zákona o lesoch povinnosťou predložiť doklad preukazujúci, že došlo k dohode o hospodárení so spoločnou vecou. Pokiaľ táto dohoda nie je predložená, t.j. príslušný lesný úrad ju nemá, povinnosťou úradu je ponechať za obhospodarovateľa toho predošlého až kým táto dohoda nebude predložená. Bez písomnej dohody, ktorú navrhovatelia (v tomto prípade poškodení) museli predložiť pri zápise obhospodarovateľa, bez vedomia spoluvlastníka-obžalovaného a bez náhrady vyrúbali 1144 m3. Pán C. takouto dohodou so spoluvlastníkmi nedisponoval a preto nemohol byť zákonne zapísaný ako obhospodarovateľ.

Pani C. tým, že odstúpila od zmluvy, bol obžalovaný spoluvlastník všetkých pozemkov aj v čase spáchania skutku, na ktorých sa ťažilo, čo okresný súd taktiež ignoroval. Uvedené spoľahlivo vyvracia úmysel Obžalovaného zmocniť sa cudzej veci. Majú za to, že je nevyhnutné prihliadať na toto odstúpenie od zmluvy a priznať mu aj v trestnoprávnej rovine účinky, aké vyvoláva v rovine občianskeho práva, pričom tieto nemožno ignorovať.

Konala sa len jedna ťažba na základe jedného ťažobného povolenia, čo potvrdil aj lesný hospodár pán F., preto bolo nevyhnutné posudzovať všetky okolnosti jeho vydania, čo konajúci súd opätovne ignoroval. Súd sa nevysporiadal ani s tým na základe čoho a z akých dôvodov bola rozdelená ťažba na dve časti, ak bolo vydané len 1 povolenie, pričom samotný poškodený B. potvrdil, že v prvej časti sa ťažilo aj z pozemkov patriacich obžalovanému! Ide výlučne o účelové konanie poškodeného B., ktorý celý priebeh ťažby riadil, pričom rovnako tak nebolo preukázané na základe čoho bol na to oprávnený, nakoľko nebol ani obhospodarovateľom lesa ani lesným hospodárom, ale len jeden zo spoluvlastníkov, ale nie väčšinovým. Rozdelenie ťažby na 2 časti a posudzovanie druhej časti ťažby ako samostatnej je čisto účelové s cieľom odsúdiť obžalovaného.

Predmetné drevo obžalovaný odviezol so súhlasom spoluvlastníkov, pána B., s ktorým sa dohadoval aj na cene za predmetné drevo. Už 11.8.2020 zaslal obžalovaný email s kúpnu zmluvou, kde kúpil drevo ako živnostník. Platnosť tejto zmluvy nikto do odvozu dreva nenapadol. Obžalovaný ho teda odviezol so súhlasom. Súhlas nebol len nejaký vynútený v momente odvozu, veď poškodený vedeli o odvoze dreva vopred 8 dní. Poškodený a obžalovaný sa dohodli aj na cene za drevo. Už z tohto konania a z emailovej komunikácie vyplýva, že ide čisto o civilný spor. Poškodený však namiesto toho, aby si vyúčtovali a započítali vzájomné pohľadávky podali trestné oznámenie. Do dnešného dňa si svoj nárok neuplatňujú civilnou žalobou. V tomto prípade bolo nevyhnutné aplikovať zásadu ultima ratio.

Všetky okolnosti naznačujú špekulatívne konanie od začiatku zo strany p. B., neoznámenie ťažby obžalovanému, nezákonné vydanie a machinácie s povolením na ťažbu, keď lesný hospodár vydal povolenie na ťažbu dňa 10.07.2020 osobe odlišnej od obhospodarovateľa, zároveň obhospodarovateľom nebol pán C., a v konečnom dôsledku to bolo celé „hodené“ na obžalovaného bez posúdenia vzájomných vzťahov a súvislostí. Išlo o machinácie poškodeného B. a spol. už od počiatku proti obžalovanému, keď títo si dosadili lesného hospodára F., ktorý im bez problémov vydal povolenie na ťažbu, predmetným sa súd taktiež nezaoberal. Pán C. sa ako obhospodarovateľ lesa mal dozvedieť o predmetnej ťažbe údajne až 19.8.2020, čo vyplýva z jeho výpovede, teda svedčí to o konaní pána B., ktorý tvrdil, že bol obhospodarovateľ, čo nebol.

Sám poškodený B. uznal, že v prvej časti ťažby, ktorú vykonal on nelegálne bolo ťažené aj z pozemkov, na ktorých bol spoluvlastníkom obžalovaný, čo potvrdzuje len účelovosť rozdelenia ťažby. Do dnešného dňa nebol obžalovanému vyplatený zisk z tejto časti ťažby, mal by byť teda obvinený aj pán B. a spol., keďže sa jedná o totožné konanie. Opätovne poukazujú na vzájomnosť pohľadávok, ktoré pri rozhodovaní neboli žiadnym spôsobom zohľadnené.

Majú za to, že bolo preukázané, že v Pekárovom lese spoluvlastníci hospodárili spoločne. Spoľahlivo to potvrdzuje skutočnosť uvedená na str. 9 ods. 9 rozsudku OS MI zo dňa 21.10.2025, nakoľko zisk z prvej ťažby mal byť pre p. B. 2.776€, p. F. , p. C., p. B. po 1.295€ u každého z nich, avšak obžalovaný B. bol spoluvlastníkom 7/36 k celku, preto mal dostať vyšší podiel. Preto nie je možné spoľahlivo určiť finančné vyúčtovanie ťažby dreva od 30.7. do 3.8.2020 (teda z prvej časti ťažby) a rovnako tak nemožno určiť, že sa zisk delil na základe spoluvlastníckych podielov.

Spoločné hospodárenie napokon spoľahlivo potvrdzuje aj zákon č. 326/2005 Z. z. o lesoch. Všetky parcely v „B. G.“ sú teda spoločnou vecou na účely hospodárenia, predmetné absolútne vylučuje naplnenie znakov skutkovej podstaty krádeže, ktoré sa kladie obžalovanému za vinu.

Otázka týkajúca sa ťažby, t.j. najmä aký druh a z akých parciel bolo ťažené je otázkou vyžadujúcou odborné znalosti. Za týmto účelom dal obžalovaný vypracovať Znalecký posudok č. 13/2025 Ing. Jána Marhefku vo veci stanovenia zásob drevnej hmoty na jednotlivých parcelách a aj v jednotlivých dielcoch, z ktorého vyplýva reálny stav zásob na jednotlivých parcelách, ako aj fakt, že bolo ťažené z parcely č. 1576, ktorých spoluvlastníkom bol nepretržite od roku 2011 aj obžalovaný, predmetný dôkaz, ako aj obžalovaným navrhnutý výsluch samotného znalca však okresný súd odmietol vykonať.

Pokiaľ bolo v konaní predložené odborné vyjadrenie spoločnosti N. O. P. D.. B., mal obžalovaný právo predložiť do trestného konania aj súkromný znalecký posudok na potvrdenie alebo vyvrátenie záverov odborného vyjadrenia. Má za to, že výsluch znalca, by predniesol nové, podstatné skutočnosti týkajúce sa prejednávaného skutku, ktoré nie sú, resp. neboli zrejmé z výsluchov iných svedkov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní predložil ďalšie dôkazy označené ako dôkazy č. 1 – 10.

Dôkaz č. 1 - rukou písaný dokument Predpokladaná ťažba 2023-24, ktorý písal poškodený B. z ktorého nepochybne vyplýva rozsah ťažby a z ktorých parcel mala prebiehať ťažba.

Dôkaz č. 2 - rukou poškodeného B. B. napísaný dokument s názvom „Ťažba 2. časť“ z ktorého nepochybne vyplýva, že obžalovaný mal spoluvlastnícky podiel na parcelách, na ktorých sa ťažilo počas druhej časti ťažby a zároveň poškodenému B. bola táto skutočnosť nepochybne známa.

Dôkaz č. 3 - Email spolu s 3 prílohami od znalca Ing. Marhefku, ktoré preukazujú, že samotný obžalovaný bol obhospodarovateľom lesa v čase do 14.11.2019; od 14.11.2019 bol obhospodarovateľom lesa subjekt B. G. a od 01.08.2023 bol obhospodarovateľom B. B., avšak nie je zrejmý ktorý, či starší, či mladý. Z predmetného vyplýva, že pán C. nebol nikdy oficiálnym obhospodarovateľom lesa.

Dôkaz č. 4 – e-mail od I. C. zo dňa 19.08.2020, ktorým vyzval obžalovaného o úhradu za drevnú hmotu v ktorom je nezákonne podpísaný ako obhospodarovateľ lesa, zároveň je v tomto e-maili uvedené číslo účtu, avšak nie je zrejmé, kto je majiteľom tohto bankového účtu.

Dôkaz č. 5 – e-mail zo dňa 28.12.2010 týkajúci sa spoluvlastnícky pani F., vo vzťahu ku ktorej mal pán B. finančný dlh vo výške 3.200,-Eur, ktoré za neho uhradil samotný obžalovaný. Svedčí to o vzájomných pohľadávkach obžalovaného a poškodených.

Dôkaz č. 6 – e-mail zo dňa 11.08.2020 s názvom „Oznam utajovaných skutočností“ z ktorého nepochybne vyplýva, že obžalovaný oznámil spoluvlastníkom, aj poškodenému B. a poškodenej F., že nemal vedomosť o ťažbe a že na lesnom úrade nedisponujú povolením na ťažbu, teda to potvrdzuje tvrdenia obžalovaného, že sa jedná o nezákonnú ťažbu.

Dôkaz č. 7 – e-mail zo dňa 11.08.2020 obžalovaný oznámil spoluvlastníkom, že vyťažené drevo predal, zároveň im zaslal aj v prílohe kúpnu zmluvu, pričom nikto z poškodených túto kúpnu zmluvu nenapadol ani nespochybnil a zároveň ich vyzval na zaslanie čísel účtov poškodených, ktoré mu však neposlali.

Dôkaz č. 8 - Kúpno-predajná zmluva zo dňa 17.07.2023, predávajúci subjekt B. G.- E. F. C.; B. B., N.: XX.XX.XXXX a K. F., nar.: XX.XX.XXXX z predmetnej zmluvy opätovne vyplýva číslo účtu, ktorého majiteľ nie je známy: D. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX. Pre posúdenie celkových okolností bolo nevyhnutné zo strany súdu zistiť majiteľa účtu, ako aj zabezpečiť výpis za roky 2020-2022, aby bolo zrejmé, akým spôsobom sa hospodáril s týmto účtom, je to nevyhnutné pre zistenie skutkového stavu bez dôvodných pochybností.

Dôkaz č. 9 - Zápisnica o trestnom oznámení zo dňa 13.08.2020, ktoré podal obžalovaný hneď potom, ako sa dozvedel o nezákonnej ťažbe, bol to práve obžalovaný, ktorý mal záujem od začiatku riešiť nekalé praktiky spoluvlastníka B. týkajúce sa nezákonnej ťažby, ktorá sa

Dôkaz č. 10 - Záznam z prerokovania opisu dielov a plánu hospodárskych opatrení zo dňa 27.11.2019, ktorý preukazuje, že na tak významných veciach týkajúcich sa plánu hospodárskych opatrení je nevyhnutný súhlas všetkých vlastníkov, avšak podpísal ho len B. a to aj za C., avšak táto ho nikdy nespĺnomocnila, aby za ňu konal.

Vo vzťahu k Dôkazu č. 4 obžalovaný žiadal, aby okresný súd zistil kto je majiteľom účtu v M. D. XXXX XXXX XXXX XXXX. Predmetná skutočnosť je podstatná z hľadiska posúdenia viny obžalovaného, osobitne vo vzťahu k dôvodu nevyplatenia finančného vyrovnania za odvezenie dreva obžalovaným, nakoľko v súlade s právnymi predpismi je, že tieto finančné prostriedky majú byť uhradené na účet obhospodarovateľa lesa, ktorým v tom čase však nebol pán C.. Predmetná skutočnosť, však zo strany súdu zisťovaná nebola.

V napadnutom Rozsudku sa okresný súd vôbec nevysporiadal, ani žiadnym spôsobom nevyhodnotil vyššie uvedené dôkazy, ktoré boli predložené na hlavnom pojednávaní dňa 21.10.2025, čím bola porušená zásada voľného hodnotenia dôkazov.

V odôvodnení napadnutého rozsudku úplne absentuje akákoľvek zmienka, že tieto dôkazy predložené obžalovaným boli vykonané na hlavnom pojednávaní v zmysle zásady bezprostrednosti. Aj z tohto dôvodu považujeme rozsudok za nezákonný a nepreskúmateľný.

Podstatou zásady bezprostrednosti je, že súd má rozhodovať len na základe dôkazov, ktoré boli pred ním vykonané. Argumentum a contrario je potom súd povinný vyhodnotiť všetky tieto vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní, čo sa má prejavovať v odôvodnení rozsudku, čo v danom prípade úplne absentuje.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývajú okolnosti, pre ktoré súd odmietol vykonať návrh na doplnenie dokazovania obžalovaného o Znalecký posudok č. 13/2025 Ing. Jána Marhefku vo veci stanovenia zásob drevnej hmoty na jednotlivých parcelách a aj v jednotlivých dielcoch, ako aj o výsluch samotného znalca.

Práve znalecký posudok č. 13/2025, ktorý súd odmietol vykonať, a to bez akéhokoľvek odôvodnenia, stanovil tieto podstatné závery:

Dielec 6047 parcely zásoby k 1.1.2020

Spolu: 436 m³

Obžalovaného spoluvlastnícky podiel: 120 m³

Parcela 1574 - neťažilo sa

Parcela 1576 - obžalovaný spoluvlastník od 2011, jeho podiel 7/18

Parcela 1577 - obžalovaného spoluvlastnícky podiel 7/36

Parcela 1578 - obžalovaného spoluvlastnícky podiel 7/36

od 1.1.2020 do konca roka 2024 poškodení vyťažili = 158 m³

malo by zostať = 278 m³

reálny zostatok = 155 m³

Je jasné, že parcela 1576 na dieľci 6047 v spoluvlastníctve obžalovaného od r. 2011 nepretržite, na parcelách dieľca 6047(t.j. aj na parcele 1576) bolo vyťažených o 122 ,98 m³ viac než uvádzajú poškodení.

Na dieľci 6046, ktorý uviedli poškodení, ako prvú časť ťažby boli v spoluvlastníctve obžalovaného dokonca obidve parcely 1583 aj 1584. A to o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 7/18 k celku.

V prvej časti teda vyťažili drevo a odpredali ho z pozemkov v spoluvlastníctve obžalovaného bez jeho vedomia a bez toho aby mu ho ponúkli na predaj, dodnes obžalovaný nedostal žiadnu zmluvu od spoluvlastníkov na odkúpenie a ani zaplatené za 132-144 m³ vyťažených v roku 2020 za svoj podiel (t.j. 7/18 za ťažby - odpredaný tovar spoluvlastníkmi v rokoch 2020,2021,2022,2023,2024.)

Reálne približne 400 m³ má patriť obžalovanému z vyťaženého dreva (400 krát 156 je 62 400 eur.) Obžalovaný predal so súhlasom spoluvlastníkov 132 m³ to je 20 592.- eur. Pri riadnom zaúčtovaní po ťažbách na dieľcoch 6046 a 6047 obžalovanému dlhujú poškodení nie menej ako 40 000 eur.

Nakoľko ide o vzájomné pohľadávky, na čo poukazuje obhajoba počas celého priebehu trestného konania, má zato, že s ohľadom na postavenie trestného práva ultima ratio, ide výlučne len o civilný spor a skutok nenapĺňa znaky trestného činu krádeže.

Na základe vyššie uvedených skutočností navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3T/45/2022-901 zo dňa 21.10.2025 zrušil a oslobodil obžalovaného spod obžaloby.

Alternatívne navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Michalovce sp. zn.: 3T/45/2022-901 zo dňa 21.10.2025 zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila poškodená K. F., ktorá po preštudovaní a preskúmaní podania nezistila, že by obsahoval také nové skutočnosti, ktoré by ju viedli k odlišným záverom pri rozhodnutí o jeho treste.

Obhajca svojim prednesom prezentuje domnienky a obhajoba obžalovaného nie je o faktoch. Faktom je, že to čo tvrdí nie je pravdou, že chcel zaplatiť za drevnú hmotu. Napriek tomu, že obžalovaný B. odpredal drevnú hmotu, ale do dnešného dňa nezaplatil poškodeným. Tieto argumenty dokazujú, ako sa ľahko dajú prekrúcať fakty jednoznačne preukázané v dôvodoch rozhodnutia súdu prvej inštancie.

Na základe uvádzaného dôrazne odmieta nepravdivé a zavádzajúce tvrdenie žalovaného o tom, že súd nedostatočne preukázal dôležité skutočnosti pre meritórne rozhodnutie v tejto veci. Práve faktom je, že súd kvalifikovane a zákonne odôvodnil v rozsudku fakty potrebné na dané rozhodnutie o vine a treste. Takýto postup a postoj obžalovaného je v rozpore s elementárnou logikou a tento fakt je aj v rozpore s dobrými mravmi medzi spoločníkmi. (§ 3 OZ)

Je neakceptovateľné, aby boli takéto argumenty obžalovaného súdom rešpektované. Vzhľadom na predmet konania išlo o vec po skutkovej aj právnej stránke náročnú. Domnieva sa, že súd v danej veci postupoval zákonným spôsobom a dôvody svojho postupu vyčerpávajúco vysvetlil a tvrdenia A. B. či už pred súdom, alebo podané v písomnej forme sú viac emocionálne, ako praktické, zodpovedajúce reálnej situácii, aká bola na mieste a počas dokazovania. Je to iba procesná účelová obrana A. B..

Rovnako aj súd je pri hodnotení dôkazov povinný postupovať v zmysle zásady hodnotenia dôkazov uvedenej v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. v zmysle ktorej dotknuté orgány hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, ktoré musia byť založené na logickom úsudku, vyplývajúcom zo starostlivého uváženia všetkých okolností prípadu. Tu je možné konštatovať, že súd postupoval v súlade s elementárnou logikou, ktorá je v súlade s ponímaním zákonnosti a spravodlivosti.

Ústavný súd pripomína, že podľa jeho stabilizovanej judikatúry (napr. IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 299/04) do obsahu základného práva na súdnu ochranu, ako aj práva na spravodlivé súdne konanie patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy, ktorá má základ v platnom právnom poriadku Slovenskej republiky, alebo v takých medzinárodných zmluvách, ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli vyhlásené spôsobom, ktorý predpisuje zákon. V tejto súvislosti ústavný súd zdôrazňuje, že nejde o porušenie základného práva na súdnu ochranu a práva na spravodlivé súdne konanie, ak súd nerozhodne podľa predstáv účastníka konania a jeho návrhu nevyhoví, ak je takéto rozhodnutie súdu v súlade s objektívnym právom. Do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (III. ÚS 284/2008).

Je toho názoru, že takto uložený trest je úplne primeraný, zákonný a spravodlivý pre nápravu obžalovaného a bude dostatočne pôsobiť na obžalovaného, aby si uvedomil následky svojho konania. Zároveň takýto trest mimo individuálnej prevencie zabezpečí aj úlohu generálnej prevencie a odradí iných ľudí tejto spoločnosti od spáchania obdobnej trestnej činnosti.

Na základe v rozsudku uvedených skutočnosti a tohto podania navrhuje, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Michalovce zo dňa 21.10.2025 sp. zn. 3T/45/2022-201 potvrdil v celom rozsahu, pretože rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne vo vykonávaní výroku. Preto odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

Poškodený B. B. prostredníctvom svojej splnomocnenkyne doručil odvolaciemu súdu svoje vyjadrenie k odvolaniu obžalovaného, v ktorom uviedol, že v štádiu konania, keď je už vydaný odsudzujúci rozsudok za skutok, tak, ako bol opísaný v obžalobe, je už bez právneho významu tá skutočnosť, že uznesenie o vznesení obvinenia bolo neprávoplatne zastavené. Proti uzneseniu o zastavení trestného stíhania bolo možné podať sťažnosť, táto bola aj podaná a bolo jej vyhovené a následne bolo v konaní riadne pokračované až do vynesenia rozsudku, ktoré obžalovaný napadol odvolaním.

Svedok E. bol na základe návrhu prokurátora riadne predvolaný a vypočutý na hlavnom pojednávaní, kde mu ako obžalovaný, tak aj jeho obhajca mohli klásť a aj kládli otázky. Nedošlo preto k žiadnemu zásahu do práva na obhajobu obžalovaného a nebola porušená ani zásada kontradiktórnosti konania.

Obrana obžalovaného, že poškodení mu neoznámili čísla svojich účtov, je účelová. Je nepodstatné, kto je majiteľom účtu, pretože ak je daný účet určený ako PLATOBNÉ MIESTO, je úhrada na daný

účet riadnym a včasným plnením. Je zrejmé, že obžalovaný nemal ani doposiaľ vôľu nahradiť škodu a ani ju nenahradil, a ním opakované uvádzanie tých istých dôvodov, prečo si ponechal všetky finančné prostriedky z predaja dreva, ktoré drevo si prisvojil, je len účelovou obranou. To, že doposiaľ poškodených ani len nevyzval na oznámenie čísla účtu a peniaze im nezaslal svedčí naopak o jeho úmysle od začiatku s celou čiastkou získanou z ťažby výlučne nakladať a to aj z dôvodu domnelých pohľadávok obžalovaného voči poškodeným - obžalovaný sa bránil sa údajnými vzájomnými pohľadávkami, ktoré však nikdy žiadnym súdom neboli obžalovanému voči poškodeným priznané, pretože ak by boli, doložil by právoplatné rozhodnutia do súdneho spisu. Súd nemal dôvod ničím nepreukázané tvrdenie obžalovaného o vzájomných pohľadávkach zohľadňovať v tomto konaní a obžalovaný ich reálnu existenciu podloženú súdnym rozhodnutím nepreukázal a ani nemohol preukázať, pretože žiaden rozhodnutie súdu o povinnosti poškodených plniť obžalovanému nikdy neexistovalo. Prvá „časť“ ťažby nie je predmetom žiadneho konania a preto nebolo vôbec vecou súdu sa tým v tomto konaní zaoberať a na to prihliadať.

Pokiaľ ide o odstúpenie od darovacej zmluvy, aj v tomto prípade je na argumentácii obžalovaného zrejmá jeho účelovosť a rozpor so skutočným stavom, pretože priamo z odstúpenia od darovacej zmluvy z článku III. vyplýva, že odsúdený ako zmluvná strana sa dohodol na účinkoch odstúpenia až ku dňu uzavretia odstúpenia 29.05.2023, čiže ex nunc a NIE späť ku dňu uzavretia darovacej zmluvy(ex tunc). Napriek tomu vo vyjadrení uvádza, že odstúpením nastal stav, ako keby bol ku dňu krádeže vlastníkom. Navyiac od zmluvy neodstupovala jednostranne pani C., ako uvádza obžalovaný, ale išlo o odstúpenie dohodou.

Obžalovaný účelovo zamieňa hospodárenie na lesných celkoch podľa § 36 a 37 zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch s hospodárením podielových spoluvlastníkov podľa § 137 a nasl. Občianskeho zákonníka. Povinnosti vlastníkov podľa lesného zákona zabezpečiť spoločné odborné hospodárenie prostredníctvom lesného hospodára a tým zabezpečovať starostlivosť o lesy nie je možné zamieňať s povinnosťami podielových spoluvlastníkov podľa Občianskeho zákonníka a už vôbec nie s povinnosťami tretích osôb, nezasahovať do vlastníckeho práva vlastníkov tam, kde obžalovaný nebol vôbec ani podielovým spoluvlastníkom. Obžalovaný si bol v čase skutku veľmi dobre vedomý tej skutočnosti, aké sú vlastnícke vzťahy k pozemkom, na ktorých sa nachádza les, z ktorého sa ťažilo. Veľmi dobre si bol vedomý najmä tej skutočnosti, že na niektorých parcelách lesa nebol vôbec vlastníkom a u niektorých bol len menšinovým podielovým spoluvlastníkom. Rovnako vedel aj to, že nemá súhlas ostatných spoluvlastníkov k tomu, aby mohol s vyťaženým drevom nakladať. Poškodený B. sa dňa 19.08.2020 osobne dostavil na miesto, odkiaľ mienil obžalovaný drevo odviešť, jasne vyjadril svoj nesúhlas s takýmto konaním obžalovaného, dokonca 2x v daný deň zavolať aj policajnú hliadku, o čom vypovedali aj prítomní príslušníci PZ. Vzhľadom na skutočnosť, že hliadka PZ nebola oprávnená ani spôsobilá vec namieste vyriešiť a poškodený nemohol predsa na mieste fyzicky zotrvať x hodín alebo dní a tým zabrániť odvozu, za okolností, ktoré boli v konaní preukázané napokon došlo k odvozu dreva obžalovaným. Podľa poškodeného to obžalovaného nijako nezabavuje viny ani povinnosti nahradiť škodu. Navyiac obžalovaný v rozpore so svojím vyhlásením na mieste, že hodnotu dreva uhradí do 24 hodín toto nevykonal do dnešného dňa, čiže poškodeného oklamal.

Poškodený má za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je správne, správne odôvodnené, vychádza z preukázaných skutočností a z právneho názoru odvolacieho súdu a navrhuje odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Na podklade odvolania obžalovaného, krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

V predmetnej trestnej veci už raz odvolací súd rozhodoval, a to o odvolaní prokurátora a poškodenej F. proti rozsudku okresného súdu, ktorým bol obžalovaný podľa § 285 písm. a) Tr. por. spod obžaloby oslobodený. Vo svojom zrušujúcom uznesení sp. zn. 8To/49/2025 zo dňa 29. júla 2025 krajský súd po vyhodnotení odvolacej argumentácie vyslovil názor, podľa ktorého jednotlivé, nepochybne preukázané skutočnosti umožňujú v dostatočne jasnej miere ustáliť, ktoré drevo, v akom objeme a druhu bolo vyťažené a následne, na ktorom mieste uložené, čím sa vytvára dostatočný skutkový podklad brániaci prijatiu názoru, že nebolo preukázané, že sa skutok stal. Popri uvedenom krajský súd vyriešil aj problematiku ustálenia výšky škody, resp. zahrnutie časti škody, ktorá bola spôsobená realizovanou

ťažbou poškodenej H. F.. Z uvedeného dôvodu odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa s tým, aby opätovne vyhodnotil už vykonané dôkazy v súlade so závermi krajského súdu a následne vo veci znova rozhodol, pričom vo vzťahu k novej právnej kvalifikácii skutku upozornil aj na potrebu skúmania časovej pôsobnosti Trestného zákona.

Po vrátení veci okresný súd sa striktne riadil vyslovenými právnymi závermi odvolacieho súdu a po doplnení dokazovania rozhodol vo veci napadnutým rozsudkom.

V odôvodnení preskúmaného rozhodnutia okresný súd vyhodnotil celé vykonané dokazovanie jednotlivo, ako aj vo vzájomných súvislostiach, konkretizoval, ktoré skutočnosti považoval za preukázané, o ktoré dôkazy opieral svoje úvahy a ako sa vysporiadal s obhajobou. Okresný súd podrobne a systematicky uviedol, ktoré dôkazy usvedčujú obžalovaného, pričom komplexným vyhodnotením vykonaných dôkazov ustálil skutok, ktorý správne aj právne kvalifikoval, a to ako z pohľadu časovej pôsobnosti, tak aj z hľadiska naplnenia osobitného kvalifikačného znaku na chránenej osobe.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil úvahy a závery okresného súdu, ktorých správnosť nedokázala v ničom spochybniť ani odvolacia argumentácia obžalovaného.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v celom rozsahu poukazuje na dostatočne zistený skutkový stav a na spôsob hodnotenia vykonaného dokazovania, vo vzťahu k otázke viny a trestu obžalovaného, ktorý považuje za vecne správny a výstižný do tej miery, že k nemu nemá čo viac uviesť. Rovnako správne a zákonné bolo aj rozhodnutie o náhrade škody.

Preskúmaním jednotlivých odvolacích námietok považuje krajský súd za potrebné uviesť, že v tomto štádiu trestného konania odvolaciemu súdu vecne neprináleží hodnotiť správnosť a zákonnosť rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní, ktorými došlo k zrušeniu uznesenia vyšetrovateľa o zastavení trestného stíhania obžalovaného v priebehu prípravného konania. Dozor nad zákonnosťou prípravného konania vykonáva dozorujúci prokurátor, ktorý jediný je oprávnený posúdiť zákonnosť rozhodnutí vyšetrovateľa ako aj to, či výsledky vyšetrovania odôvodňujú podanie obžaloby, alebo iné rozhodnutie v merite veci a pokiaľ sa rozhodol pre podanie obžaloby, vykonával tak svoju právomoc, ktorú mu zveruje Trestný poriadok, pričom zároveň s týmto oprávnením je spätá aj zodpovednosť za procesný úspech, či neúspech v konaní pred súdom.

V ďalšom bode odvolania obžalovaný namietal, že súd oprel svoje rozhodnutie aj o vykonanú previerku výpovede svedka E. na mieste samom, ktorá, ako vytýka obžalovaný, bola vykonaná bez zachovania zásady kontradiktórnosti. Zo spisového materiálu, ako aj z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že okresný súd skutočne vykonal tento dôkaz a táto previerka bola podkladom pre ďalšie vykonávanie dôkazov, avšak vykonanie tejto previerky pred vznesením obvinenia obžalovanému, a teda bez umožnenia zachovania zásady kontradiktórnosti nevníma súd ako porušenie zákonnosti dokazovania a zásah do práv obžalovaného. Previerka výpovede svedka na mieste činu totiž nebola tým jediným úkonom, ktorým sa získal dôkaz, ktorý by bol zásadný, alebo na ktorom by v prevažnej miere spočívala vina obžalovaného. Svedok E. najprv sám popísal podstatné skutočnosti a až následne sa ním vypovedané skutočnosti preverili na mieste činu. Navyše svedok vypovedal pred súdom, kde vo vzťahu k ním vypovedaným skutočnostiam bola zachovaná kontradiktórnosť a napokon vina obžalovaného bola založená na celom rade ďalších priamych a nepriamych dôkazov, tak ako to jednoznačne a presvedčivo ustálil aj okresný súd. Inak povedané, samotná previerka nebola jediným alebo prevažným dôkazom, na ktorom by stál výrok o vine, práve naopak na hlavnom pojednávaní bolo vykonané dostatočné množstvo ďalších iných dôkazov v neprospech obžalovaného a preto daná previerka má v podstate len podporný charakter, nakoľko potvrdzuje skutočnosti vyplývajúce nepochybné a jednoznačne aj z ďalších vykonaných dôkazov.

Za bezvýznamnú súd hodnotí výhradu obžalovaného, v zmysle ktorej súd mal opomenúť skutočnosť, že k ťažbe došlo aj na parcele č. 1576. Uvedená skutočnosť je súdu známa, avšak je v podstate nepodstatná pre posúdenie skutku, nakoľko ako už bolo v doterajšom konaní ustálené, predmetom obžaloby je drevo

z iných parciel, pričom obžalovaný nevysvetlil v čom môže ťažba dreva z tejto parcely spôsobovať, že nie je ustálené množstvo dreva v skutkovej vete obžaloby.

Rovnako za nedôvodnú je nutné považovať výčitku, že súd sa nevysporiadal s tým, že pán C. nikdy nebol obhospodarovateľom lesa. Obžalovaný neuvádza žiadne odôvodnenie, na základe ktorého by bolo možné pochopiť, ako otázka osoby obhospodarovateľa lesa súvisí s tým, že sa zmocnil dreva, ktoré nebolo v jeho vlastníctve. Z tohto dôvodu nemá žiaden význam venovať akúkoľvek ďalšiu pozornosť zvyšnej časti odvolania, v ktorom sa obžalovaný snaží spochybniť zápis obhospodarovateľa lesa do príslušnej evidencie a dospieť k záveru, že svedok C. nikdy nebol obhospodarovateľom lesa. Navyše je nutné v reakcii na tvrdenia obžalovaného uviesť, že on sám využil oprávnenie dané mu zákonom a domáhal sa preskúmania správnosti zápisu, pričom on sám neuviedol a ani zo spisového materiálu nie je zrejmé, že by bol úspešný s týmto návrhom a dokonca z potvrdenia OU MICH PLO zo dňa 2.12.2020 je zrejmé, že obhospodarovateľom lesa je „Pekárov les“ od 27.11.2019 a splnomocneným zástupcom vlastníkov B., C., B. a F. je svedok I. C.. Uvedené tak jednoznačne vyvracia tvrdenie obžalovaného, že I. C. nebol oprávnený konať za vlastníkov, a preto obžalovaný nebol oprávnený mu vyplatiť akékoľvek peniaze. To, či bol obžalovaný oprávnený vyplatiť peniaze nie je v danej veci podstatné, podstatné je, že C. bol oprávnený prijímať peniaze v prospech spoluvlastníkov, a preto, pokiaľ by obžalovaný mal aspoň minimálny záujem plniť, rozhodne mohol tejto osobe peniaze odovzdať v prospech spoluvlastníkov.

Rovnako obžalovaný argumentačne a ani žiadnymi skutočnosťami nepodporil svoje tvrdenie, že ťažobné povolenie bolo vydané v rozpore so zákonom a neoprávneným osobám. K otázke posúdenia zákonnosti ťažby zastáva krajský súd názor, že zákonnosť vydaného ťažobného povolenia, nie je z pohľadu podanej obžaloby podstatná pre posúdenie trestnej zodpovednosti vo vzťahu ku predmetnému skutku obžaloby, nakoľko skutok sa má podľa obžaloby týkať porušenia majetkových práv poškodených, konkrétne trestného činu krádeže, teda predmetom konania nie je nejaký protiprávny zásah do ochrany prírody, stromov a krov, v dôsledku čoho zákonnosť povolenia ťažby je v tomto konaní právne irelevantná. Pripustením opaku, by sme mohli dôjsť k absurdnému záveru, že drevo pochádzajúce z nezákonnej ťažby je možné voľne kradnúť, čo je bez debaty neprijateľná predstava.

Obrana obžalovaného spočíva v tvrdení, že nemohol vyplatiť peniaze preto, lebo v e-maile, v ktorom bol vyzvaný svedkom C. na plnenie pri čísle účtu nebolo uvedené, komu účet patrí, právne ani vecne neobstojí. Pokiaľ by plnil tak, ako bol vyzvaný na plnenie, tak potom aj prípadné pochybenia v spôsobe plnenia, ktoré by zaviniel C. na strane veriteľa, by nemohli ísť na úkor obžalovaného a obžalovaný by mohol mať pádny argument pre podporu svojej obhajoby, avšak nestalo sa tak, čo len utvrdzuje súd, že celý čas išlo o prisvojenie si dreva na úkor majetku poškodených. Na základe týchto úvah súd preto nevidí ani dôvodnosť návrhu obžalovaného na zisťovanie majiteľa tohto účtu vedeného v Tatrabanke. Zároveň nemožno súhlasiť s tvrdením obžalovaného, že finančné prostriedky za odvoz dreva majú byť uhradené na účet obhospodarovateľa lesa. Prostriedky majú byť vyplatené vlastníkom dreva, v mene ktorých môže prijať tieto prostriedky aj svedok C., pretože je splnomocneným zástupcom vlastníkov, ako to vyplýva z potvrdenia OU MICH PLO zo dňa 2.12.2020. V tejto súvislosti odvolací súd na podporu svojich úvah poukazuje na vyjadrenie splnomocnenkyne poškodeného B., ktorá veľmi trefne vystihla skutočný záujem obžalovaného poskytnúť poškodeným finančné prostriedky, resp. existenciu vzájomných pohľadávok a s jej prezentovanými úsudkami sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil.

Akýkoľvek logicky zmysel postráda rovnako aj úvaha obžalovaného, že odstúpením pani C. od zmluvy bol spoluvlastníkom pozemkov aj v čase spáchania skutku, čo má vyvracať jeho úmysel zmocniť sa cudzej veci. S problematikou odstúpenia od zmluvy a jej vplyvu na posúdenie konania obžalovaného v čase skutku sa riadne a presvedčivo vysporiadal už okresný súd, pričom s jeho argumentáciou sa odvolací súd stotožnil v celom rozsahu. Je nemysliteľné, čo i len teoreticky si predstaviť, že by obžalovaný nemal v úmysle zmocniť sa cudzej veci, nakoľko o 3 roky odstúpi od zmluvy, a teda, ak nie teraz, tak potom neskôr v budúcnosti bude vlastníkom. Tak, ako uviedol aj okresný súd, v čase skutku išlo o drevo, ktoré nepatrilo obžalovanému, bola to pre neho cudzia vec a pokiaľ sa ho zmocnil proti vôli poškodených, dopustil sa protiprávneho konania. Aj pri tomto bode odvolania súd poukazuje na argumentáciu JUDr. Gombosovej – splnomocnenkyne poškodeného B. a ňou vysvetlené účinky odstúpenia od zmluvy.

Súd ďalej nevidí ani dôvod vysporiadať sa s otázkou, prečo bola ťažba rozdelená na dve časti, keď bolo vydané len jedno povolenie. Pokiaľ aj bola ťažba rozdelená na dve časti, nevyvoláva to žiadne

pochybnosti, že išlo o ťažbu na základe predmetného povolenia, pričom asi najjednoduchšie vysvetlenie tejto situácie je to, že pravdepodobne nebolo fyzicky možné vyťažiť naraz celý schválený objem dreva a tak sa asi vyťažila najprv len drevná hmota z jednej časti parciel, medzi ktorými boli aj parcely, ktorých spoluvlastníkom je aj obžalovaný, pričom drevo sa uložilo na jedno miesto a následne sa zrealizovala ťažba z inkriminovaných parciel a drevo sa uložilo na druhé miesto. Čo nepochopiteľné asi na tom môže byť? Je pravda, že takto rozdelená ťažba napokon umožnila skutkovo ustáliť, aké drevo, kde a z akých parciel bolo uskladnené, a ktoré drevo bolo obžalovaným odvezené. Vďaka tomuto rozdeleniu ťažby sa podarilo skutkovo vec ustáliť do takej kvalitatívnej miery, ktorá umožňovala vysloviť vinu obžalovaného, avšak z uvedeného nemožno vyvodzovať žiadnu účelovosť, či tendenčnosť v záujme nedôvodnej kriminalizácie obžalovaného. Napokon aj keby sme od toho odhliadli, tak je nutné povedať, že odvezené drevo máme preukázané aj zo zmluvy, ktorú obžalovaný uzavrel sám so sebou ako živnostníkom. Teda žiadnu veľkú záhadu nie je možné vidieť v danom rozdelení ťažby.

Po právnej stránke najslabšou časťou odvolania je tvrdenie o uzavretí kúpnej zmluvy jej zaslaním poškodeným mailom, a keďže jej platnosť poškodení nenapadli, tak z toho obžalovaný vyvodzuje záver, že sa dohodli na odvoze, ako aj na cene predaja dreva. V prvom rade je nutné poukázať na skutočnosť, že na uzavretie zmluvy nestačí zaslanie jej návrhu druhej strane, ale je nutné, aby došlo ku jej akceptácii druhou zmluvnou stranou. Absurdne vyznieva to, že poškodení mali napadnúť kúpnu zmluvu, ktorej neboli zmluvnou stranou, keďže išlo o zmluvu medzi obžalovaným ako fyzickou osobou na jednej strane a ako živnostníkom na druhej. Vo vzťahu k tvrdeniu, že poškodení súhlasili s predajom, súd poukazuje na mailovú komunikáciu medzi obžalovaným a poškodenými, z obsahu ktorej je možné vyčítať všeličo, ale rozhodne nie súhlas poškodených.

Protirečivo pôsobí obhajoba obžalovaného, ktorý na jednej strane vytýka nezákonné vydanie povolenia na ťažbu a jej neoznámenie jeho osobe poškodeným B., avšak na druhej strane táto ním tvrdená nezákonnosť mu nebránila predat' drevo vyťažené z parciel, ktorých je spoluvlastníkom a za ďalšie asi musel vedieť o ťažbe, keďže nielen že svoje drevo predal, ale už dňa 11.8. 2020 obžalovaný zasiela mailom kúpnu zmluvu ohľadom dreva, teda veľmi dobre neobstojí tvrdenie, že o ťažbe nevedel.

Z celého odvolania je zrejmé, že obžalovaný účelovo skresľuje jednotlivé skutkové okolnosti a prospechársky vykladá jednotlivé právne inštitúty tak, aby sa dopracoval k záverom, ktoré sú pre neho priaznivé, avšak po právnej stránke neudržateľné. O uvedenom svedčí postup, na základe ktorého stotožňuje spoločné hospodárenie v lese s podielovým spoluvlastníctvom, a prispôsobuje si tieto inštitúty tak, ako to jemu vyhovuje, aby napokon dospel k záveru, že všetky parcely v B. G. sú spoločnou vecou na účely hospodárenia, preto nemôže ísť o krádež. Z uvedeného vyplýva, že spoločné hospodárenie vníma ako podielové spoluvlastníctvo, čo nie je prípustné a navyše ani to, že by išlo čisto teoreticky o spoločnú vec, nevylučuje trestnú zodpovednosť, nakoľko krádeže sa môže dopustiť aj spoluvlastník voči ostatným spoluvlastníkom.

V súvislosti s rozlišovaním medzi tzv. „spoločným hospodárením na lesných celkoch“ v zmysle § 36, § 37 zákona č. 326/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov a „hospodárením podielových spoluvlastníkov“ podľa § 137 OZ krajský súd konštatuje, že tieto pojmy nemožno zamieňať z dôvodov, ktoré veľmi správne uviedla aj splnomocnenkyňa poškodeného vo svojom vyjadrení.

Obžalovaný ďalej vytýka, že okresný súd odmietol vykonať znalecký posudok Ing. Marhefku, ako aj výsluch tohto znalca. Vo vzťahu k tejto výčitke sa žiada uviesť, že samozrejme obžalovaný má právo navrhnúť, zabezpečiť a predkladať vlastné dôkazy, a teda bol oprávnený predložiť aj tento znalecký posudok Ing. Marhefku, avšak zároveň treba povedať, že Trestný poriadok nepriznáva obžalovanému právo na vykonanie všetkých, ním predložených dôkazov, pričom jedine súd určuje rozsah vykonaného dokazovania a on sám rozhoduje, kedy je vec objasnená do tej miery, že je už možné zákonné rozhodnutie o vine a treste. V tomto smere okresný súd postupoval procesne v súlade so zákonom, keď podľa § 272 ods. 3 Tr. por. odmietol vykonať znaleckého posudku a výsluch menovaného znalca, pričom zo zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 21.10.2025 je zrejmé aj to, z akých dôvodov súd prvého stupňa tieto dôkazy odmietol. Krajský súd preskúmal uvedený procesný postup a z vecného hľadiska sa s názorom okresného súdu stotožnil, pretože ani odvolaciemu súdu nie je zřejmý zmysel tohto znaleckého skúmania v spojitosti s rozhodovaním o vine obžalovaného, za obžalovaný skutok, vzhľadom na otázky, ktoré mal znalec zodpovedať, ako aj s ohľadom na ním vyslovené znalecké závery.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. z odôvodnenia rozsudku musí byť, okrem iného zrejme, prečo súd nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov.

Z obsahu odôvodnenia rozsudku okresného súdu skutočne nevyplýva, z akých dôvodov okresný súd nevyhovel týmto návrhom obžalovaného na doplnenie dokazovania, hoci na hlavnom pojednávaní tieto dôvody okresný súd jasne uviedol.

Dôvody, ktoré viedli okresný súd k odmietnutiu vykonania navrhovaných dôkazov, nepochybne bolo potrebné uviesť aj v odôvodnení písomného vyhotovenia rozsudku, a preto krajský súd dopĺňa v tomto smere predmetný rozsudok, keď konštatuje, že predložený znalecký posudok a výsluch znalca nie sú ani podľa názoru krajského súdu podstatné z hľadiska zákonného rozhodnutia o vine obžalovaného. Súd skutočne nevie, aký význam a zmysel by mohlo mať poznanie objemu zásob drevnej hmoty na parcelách vedených na predmetných listoch vlastníctvach, a z akého dôvodu je to nutné poznať objem zásob drevnej hmoty konkrétne vo vzťahu ku parcele č. 1576, keďže táto ani nie je uvedená v obžalobe (kde ťažba dreva z tejto parcely ani nikdy nebola súčasťou skutku) pre meritórne rozhodnutie v otázke viny v trestnej veci krádeže vyťaženého dreva z určitého miesta. Obžalovaný síce tvrdí, že výsluch tohto znalca, by priniesol nové podstatné skutočnosti, avšak nijako ich nekonkretizuje a ani neuvádza, aký dopad by to mohlo mať na samotné skutkové zistenia, a preto ani odvolací súd nepozná a netuší dôvod, pre ktorý by o tento dôkaz malo byť, doposiaľ už vykonané dokazovanie dopĺňané.

V ďalšom bode svojho odvolania obžalovaný vymenováva dôkazy, ktoré predložil okresnému súdu na hlavnom pojednávaní konanom dňa 21.10.2025, s ktorými sa konajúci súd v odôvodnení svojho rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal. Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že uvedené dôkazy - číslované od 1 až po 11 - boli okresným súdom na hlavnom pojednávaní riadne vykonané v zmysle § 269 Tr. por.

To, čo je nutné obžalovanému uznať, je výčitka, že na tieto dôkazy okresný súd nijak neprihliadol v odôvodnení svojho rozsudku. Na druhej strane možno celkom dôvodne predpokladať, že aj samotný okresný súd vnímal tieto dôkazy ako absolútne nepodstatné, avšak aj napriek tomu bolo, podľa názoru krajského súdu, potrebné aspoň v minimálnej miere na ne reagovať. Keďže predmetné dôkazy skutočne nemajú žiadny význam pre inak správne ustálený skutkový stav, s ktorým sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil, dopĺňa odvolací súd odôvodnenie napadnutého rozsudku vlastnými úvahami na základe ktorých, pokiaľ ide o dôkaz č. 1 a 2, ktoré tvoria rukou písané texty, je nutné uviesť, že tieto dôkazy sa týkajú skutočností, ktoré boli v konaní presvedčivo preukázané inými dôkazmi, presnejšie povedané, v konaní bol dostatočne jasne preukázaný rozsah ťažby, z akých parciel sa ťažba vykonávala, a kto je vlastníkom dotknutých parciel.

Dôkaz č. 3 mal preukazovať, kto bol obhospodarovateľom lesa, pričom určenie tejto osoby, ako už krajský súd vysvetlil na inom mieste tohto rozhodnutia, nie je podľa názoru súdu podstatné z hľadiska predmetu skutku. Rovnako odvolací súd už vysvetlil, prečo nie je dôležité poznať majiteľa účtu, na ktorý mal obžalovaný poukázať prostriedky, čo je vlastne reakcia na dôkaz č. 4.

Rovnako tak dôkaz č. 5, ktorý mal preukazovať vzájomné pohľadávky medzi obžalovaným a poškodenými je málo preukazný a v podstate ani vzájomné pohľadávky nemôžu zbavovať obžalovaného viny.

Dôkaz č. 6 a 9 mal preukazovať nezákonnú ťažbu, pričom aj vo vzťahu k tejto otázke už krajský súd zaujal svoj postoj, ktorého podstata spočíva v tom, že obžaloba, na základe ktorej sa vedie predmetné konanie proti obžalovanému, sa netýka trestného činu určeného na ochranu lesov pred nezákonným výrubom, či proti životnému prostrediu, ale majetkového trestného činu.

Dôkaz č. 7 sa týka kúpnej zmluvy, avšak aj touto otázkou sa krajský súd zaoberal a len zopakuje, že spôsob, akým obžalovaný sa snaží právne odôvodniť svoje oprávnenie na nakladanie s inkriminovaným drevom, je právny nezmysel a nemá žiadne reálne opodstatnenie.

Rovnako právne a vecne absurdne vyznieva dôkaz č. 8, pretože je absolútne nepochopiteľné a nepredstaviteľné, ako by sa zo zmluvy, ktorá bola uzavretá 4 roky po skutku, mohli vyvodzovať relevantné skutočnosti ku času spáchania skutku a už celkom právne neprípustné je zasahovať do

bankového tajomstva a vyžadovať za roky 2020-2022 pohyby na účte, ktorý je uvedený v tejto zmluve, pričom ani nevieme, komu vlastne tento účet patrí.

Dôkaz č. 10, ktorým sa má preukázať absencia podpisov príslušných osôb na pláne hospodárenia lesa rovnako nemá žiaden význam pre skutok, ktorý bol ostatnými vykonanými dôkazmi jednoznačne a nepochybné preukázaný v rozsahu dostatočnom na vyslovenie viny obžalovaného.

Za jednoducho nezrozumiteľné považuje súd úvahy, ktoré obžalovaný v závere svojho odvolania vyvodzuje z posudku Ing. Marhefku, ktorými sa snaží preukázať objemy dreva, ktoré mu majú vlastnícky patriť na parcelách, ktoré prakticky ani nie sú predmetom obžaloby a na základe tejto argumentácie potom dospieva k záveru, že v konečnom dôsledku vlastne ide o vzájomné pohľadávky. Súd túto časť obhajobnej argumentácie považuje za irelevantnú, nakoľko neprináša žiadne významné skutočnosti a len sa zbytočne vnášajú do celého prípadu ďalšie roviny úvah, čím sa celá vec len zamotáva a rozptyľuje sa pozornosť súdu na absolútne nesúvisiace skutkové okolnosti.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie obžalovaného je vecne nedôvodné, ktoré v podstate žiadnym spôsobom nespochybnilo zákonné a vecne správne rozhodnutie súdu prvého stupňa.

Keďže v danej trestnej veci bolo podané odvolanie v prospech obžalovaného proti výroku, ktorým bol uznaný za vinného, a odvolací súd tento výrok nezrušil, preskúmal odvolací súd v zmysle § 317 ods. 2 Tr. por. v celom rozsahu aj zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste a ďalších výrokov, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Splnením tejto prieskumnej právomoci krajský súd dospel k záveru, že okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre rozhodnutie o treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správnym skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vo vzťahu k uloženiu trestu vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Správne bolo aj ustálenie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností a následná úprava, na daný prípad sa vzťahujúcej trestnej sadzby, v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák.. Na základe tohto postupu bol obžalovanému uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 15 mesiacov. Krajský súd sa stotožnil s úvahami okresného súdu aj pokiaľ ide o uloženie daného druhu a výmery trestu ako aj jeho podmieneného odkladu.

Uložený trest považuje odvolací súd za zákonný, primeraný, spravodlivý a vzhľadom na svoju výmeru a spôsob výkonu aj nevyhnutný na dosiahnutie účelu trestu v zmysle § 34 Tr. zák.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody, krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, pričom toto uznesenie bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.